

23 Δεκεμβρίου 2011

Θαύματα Παραμυθίας (μέρος 1ο)

[Θεοτόκος](#) / [Θαύματα της Θεοτόκου](#)

Σύμφωνα με μαρτυρίες και πάρα πολλών προσκυνητών η Παναγία η Παραμυθία ενεργεί κατά ένα ιδιαίτερο τρόπο θαύματα στις ψυχές των πιστών. Παρηγορεί τους θλιβομένους, παραμυθεί τους ολιγοψύχους, παρακινεί σε μετάνοια, «πληροφορεί» τους ευχομένους.

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Για την εικόνα αυτή διηγείται η παράδοση ότι η αρχική έκφραση των προσώπων και η στάση του σώματος του Κυρίου και της Θεομήτορος άλλαξαν, όταν συνέβη το εξής φρικτό θαύμα: Όταν κάποτε αποβιβάστηκαν κρυφά πειρατές στην παραλία της μονής και περίμεναν κρυμμένοι το πρωινό άνοιγμα της πύλης, για να επιτεθούν, ο ηγούμενος που μετά το τέλος του όρθρου έμεινε μόνος, για να συνεχίσει την προσευχή του, άκουσε τα εξής λόγια της Παναγίας: "Μην ανοίξετε σήμερα τις πύλες της μονής, αλλά ανεβείτε στα τείχη και διώξτε τους πειρατές". Στρέφοντας το βλέμμα του εκεί είδε το Θείο βρέφος να απλώνει το χέρι του και να σκεπάζει τα χείλη της μητέρας του λέγοντας: "Μη μητέρα μου, άφησε τους να τιμωρηθούν όπως τους αξίζει". Αλλά η Παναγία πιάνοντας με το χέρι της το χέρι του Υιού της και στρέφοντας λίγο το κεφάλι, για να ελευθερώσει τα χείλη της επανέλαβε τα ίδια λόγια. Αυτός ο τελευταίος σχηματισμός των προσώπων παρέμεινε μόνιμα στην εικόνα, ενώ οι μοναχοί, αφού σώθηκαν θαυματουργικά απ' τους πειρατές, ευχαρίστησαν την Παναγία και ονόμασαν την εικόνα της αυτή "Παραμυθία", που σημαίνει καταπραΰνση ή μετριασμός, ή έννοιες που εξίσου αποδίδουν το περιστατικό του θαύματος.

Αναφέρονται στη συνέχεια μαρτυρίες για τις θαυματουργικές επεμβάσεις της Παναγίας της Παραμυθίας, της παρηγορήτριας των Ορθοδόξων Χριστιανών, που πραγματοποίησε διά της ιεράς εικόνας της.

«Μέχρι σήμερα είμαι καλά».

Αραδίππου, Κύπρος

«Έγινε θαύμα στο πόδι μου στις 22 Ιουνίου το 1992. Σας γράφω σχετικά με αυτό. Το πόδι μου με πονούσε πολύ στο γόνατο και δεν μπορούσα να κατέβω σκαλιά ή να ανέβω. Γι' αυτό πήγα στον γιατρό, ο οποίος και μου είπε ότι πρέπει οπωσδήποτε να κάνω εγχείρηση· διαφορετικά θα κουτσαίνω. Ήταν 15 Ιουνίου το 1992. Του είπα ότι τώρα δεν μπορώ, γιατί φεύγω για το Άγιον Όρος. Αυτός επέμενε και μου είπε ότι αν πάς με αυτό το πόδι στο Άγιον Όρος, στο τέλος θα σε φέρουν με το φορείο. Εγώ του είπα ότι θα πάω και δεν με νοιάζει. Έτσι και έγινε.

Ήρθα στο Άγιον Όρος μαζί με άλλους φίλους...Όταν ήρθαμε στο Βατοπαίδι στην Εκκλησία προσευχόμενοι στην Παναγία. Σε όλη τη διάρκεια της θείας Λειτουργίας έλεγα: «Παναγία μου, θεράπευσέ με». Στις 6 περίπου η ώρα, το πρωί, μου φάνηκε στο εικόνισμα της Παναγίας ότι ξεχώρησε η Παναγία και ένοιωσα μεγάλη χαρά, αγαλλίαση και δεν μπορούσα να το εξηγήσω. Όταν τελείωσε η θεία Λειτουργία και βγήκαμε έξω από το ναό, ο π. Εφραίμ ήταν στο εκκλησάκι της Παναγίας της Παραμυθίας. Δεν είχε τελειώσει ακόμη. Είπα στην παρέα μου να ανέβουμε εκεί και μετά να πάμε στην τράπεζα. Συμφώνησαν. Ήρθε ο ξάδελφός μου για να με βοηθήσει να ανέβω τη σκάλα προς το εκκλησάκι της Παραμυθίας. Στο πρώτο σκαλί δεν ένοιωσα πόνο στο πόδι μου· τότε δοκίμασα το δεύτερο, τίποτα· στο τρίτο σκαλί το πίεσα για να δώ, και πάλι δεν ένοιωσα πόνο, οπότε έσπρωξα τον ξάδελφό μου και άρχισα να τρέχω πάνω προς το παρεκκλήσιο της Παραμυθίας και κλαίγοντας φώναζα ότι έγινε θαύμα.

Όταν γυρίσαμε στην Κύπρο πήγα στον γιατρό μου και του είπα να με εξετάσει. Όταν με εξέτασε μου είπε ότι το πόδι μου είναι καλύτερο από το άλλο. Τότε εγώ τον ρώτησα αν πιστεύει στα θαύματα και μου είπε· «ναί, πιστεύω». Εγώ του είπα το περιστατικό και μου είπε· «Δοξάζω το όνομά της· Ανδρέα μου είσαι μια χαρά». Και μέχρι σήμερα είμαι καλά...»

Με σεβασμό

Ανδρέας Ευαγγελίδης

«Είδα την Υπεραγία Θεοτόκο να περπατά στην αυλή της Μονής».

Λεμεσός, Κύπρος

«Το έτος 1994 επισκέφθηκα το Άγιον Όρος με τρία από τα αγόρια μου...Στην Ιερά Μονή Βατοπαιδίου, όπου φιλοξενηθήκαμε τις περισσότερες ημέρες της παραμονής μας, είδα την Υπεραγία Θεοτόκο να περπατά μέσα στη Μονή. Το γεγονός συνέβη ως εξής: Καθόμουν έξω από την τράπεζα, όταν είδα μία μοναχή να περπατά στην αυλή της Μονής. Ερχόταν από την πλευρά του Καθολικού και κατευθύνθηκε προς το μαγειρείο όπου και εισήλθε. Ήταν ψηλή με ρωμαλέα κορμοστασιά και πλήρες γυναικείο μοναχικό ένδυμα. Αφού πέρασαν μερικές στιγμές βγήκε από το μαγειρείο, περπάτησε κατά μήκος του κτιρίου, και κοντά στο Καθολικό, όπου είναι το παρεκκλήσιο της Παραμυθίας και εισήλθε ξανά στο κτίριο της Μονής. Η πρώτη μου αντίδραση ήταν μεγάλη έκπληξη: «Βρίσκεται γυναίκα και μάλιστα μοναχή στη Μονή; Πώς γίνεται; Είναι κάπου κρυμμένη; Μετά σκέφτηκα ότι γνωρίζω τον Ηγούμενο και τους μοναχούς και αυτό είναι αδύνατον. Αρα τί βλέπω;»...

Πέρασαν περίπου έξι μήνες, όταν μία ημέρα παρακολούθησα στην τηλεόραση μία συνέντευξη του Ηγουμένου της Μονής Βατοπαιδίου πατρός Εφραίμ, στην οποία έλεγε ότι διάφοροι προσκυνητές, που επισκέφθηκαν την Μονή Βατοπαιδίου, είχαν δει την Υπεραγία Θεοτόκο στην Μονή- και μερικοί από αυτούς σκανδαλίστηκαν νομίζοντας ότι ζούσε γυναίκα στη Μονή. Αμέσως ήρθε στη μνήμη μου το συμβάν της δικής μου οράσεως και κατάλαβα ότι η γυναίκα που είδα ήταν η Υπεραγία Θεοτόκος.

Τα χρόνια που ακολούθησαν ήταν δύσκολα για την οικογένεια μου...Η εμπειρία που είχα ήταν μεγάλο στήριγμα στις δοκιμασίες που ακολούθησαν. Οι κινήσεις της Παναγίας μας, όταν την είχα δει στο Βατοπαίδι, έδειχναν μεγάλη μέριμνα και φροντίδα. Η συγκατάβασή της στην αμαρτωλότητά μου φανερώνει απέραντη μητρική αγάπη, και τέλος η εκρηκτική επιβεβαίωση της παρουσίας της ανάμεσά μας θα είναι πάντοτε πηγή ελπίδας και πίστεως για την σωτηρία μας...».

Η Παναγία με τις ευχές σας πάντοτε να μας στηρίζει

Σταύρος Σταύρου

Επέμβαση της Παναγίας.

26/10/1997

Αγλαντζιά, Κύπρος

«...Αισθάνθηκα και εγώ αλλά και ο σύζυγός μου, την παρουσία της Παναγίας της Παραμυθίας όταν ο σύζυγός μου, έκανε μια πολύωρη καρδιοχειρουργική επέμβαση στο Ισραήλ. Η Κυρία Θεοτόκος ρύθμιζε όλα τα μικροπροβλήματα λίγο πριν, κατά τη διάρκεια του χειρουργείου αλλά και κατά τη διάρκεια της ανάρρωσης...»

Δοξασμένο το όνομά σου Παναγία μου

«Τα πόδια μου σιγά σιγά άρχισαν να μην με πονούν».

???????, ??????

«Εργάζομαι σε μία ιδιωτική εταιρεία με την ιδιότητα του αποθηκαρίου. Έχω επισκεφθεί την Ιερά σας Μονή δύο φορές. Την πρώτη τον Αύγουστο του 1995 και την δεύτερη τον επόμενο χρόνο. Την δεύτερη φορά όταν συναντήθηκα με τον Καθηγούμενο και συγκεκριμένα στο προαύλιο έξω από το Καθολικό του παρέδωσα μία ασημένια πλάκα που ήταν χαραγμένα επάνω της δύο γόνατα. Του διηγήθηκα δε την ιστορία σχετικά με την πλάκα, η οποία είναι η εξής:

«Η εργασία μου έχει πολλή ορθοστασία και αναγκάζομαι να σηκώνω αρκετά βάρη κατά τις μετακινήσεις των εμπορευμάτων. Με τον καιρό άρχισε να δημιουργείται ένα πρόβλημα με τα γόνατά μου από την κούραση της εργασίας μου. Πήγα σε γιατρό και έκανα κάποια θεραπευτική αγωγή. Αποδείχθηκε πως δεν ήταν αρκετή για το πρόβλημά μου, με αποτέλεσμα να έχω σαν δεύτερη λύση την χειρουργική επέμβαση. Έτσι πέρασε αρκετός καιρός χωρίς να γίνεται τίποτα, και το πρόβλημα να παραμένει. Ερχόμενος στην Ιερά Μονή την πρώτη φορά θαύμασα το κάλλος από τις πολλές θαυματουργές εικόνες της Υπεραγίας Θεοτόκου. Ακουσα από τον μοναχό που έκανε ξενάγηση και έλεγε την ιστορία και τα διάφορα θαύματα της κάθε εικόνας και αμέσως αισθάνθηκα την ανάγκη και την επιθυμία να κάνω μια μικρή προσευχή, παρακαλώντας την Υπεραγία Θεοτόκο να κάνει ένα μικρό θαύμα για μένα...

...Πέρασε λίγος καιρός και τα πόδια μου σιγά σιγά άρχισαν να μην με πονούν. Το θαύμα έγινε. Έτσι ερχόμενος τον Αύγουστο του 1996, πρώτο μου μέλημα ήταν να έρθω στη Μονή σας και να εκπληρώσω την υπόσχεσή μου.

Ευχαριστώ και δοξάζω ολόψυχα την Υπεραγία Θεοτόκο για την μεγάλη χάρη που έκανε σ' εμένα τον αμαρτωλό...

Η Υπεραγία Θεοτόκος με τις ευχές και προσευχές σας,

νά βοηθά όλον τον κόσμο

Αθανάσιος Σκούτας

πηγή: Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου, Θαύματα Παναγίας Παραμυθίας και Παναγίας Παντανάσσης, Άγιον Όρος

<http://bit.ly/14tUC8R>